

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

PROSINEC 2009

č. 10

A JE TO TADY

Nevím jak vám všem, ale mě tenhle rok uběhl velice rychle. Měl jsem několik momentů, jak je čas neúprosný ve svém běhu.

Opět očekáváme nejenom Vánoce, ale i vánoční čas. Pro obchodní řetězce čas vánoční s typickou výzdobou, nejenom světelnou a očekávanou tržbou již nastal. (Měly advent daleko předtím. Snad již v létě). Dveře mají dokořán, aby přijaly strádající občany k naplnění si svých potřeb a potřeb blízkých pod pojmem dárek.

V onu Noc, někde jinde, nebylo tolik světla. Abych byl přesnější, tolik umělého světla. Snad proto u jeslí nebylo tolik lidí... Ten kdo tehdy rozpoznal skutečné Světlo od umělého, přišel, aby viděl... Světlo živé přichází mezi lidi. Pro mnohé je to světlo Bůh, který přišel mezi nás ve svém Synu jako dítě, abychom se starali o vzrůst, abychom nezapomněli vidět živé světlo v přítomném člověku.

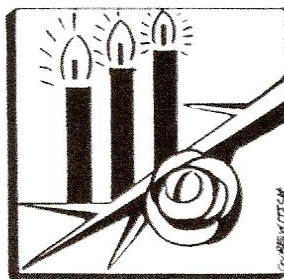
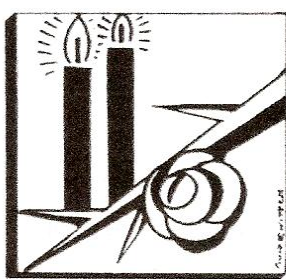
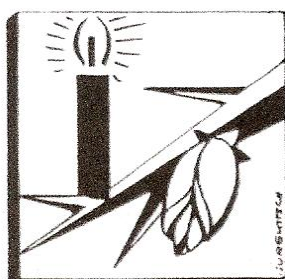
Jak zvláštní je kouzlo Vánoc a jeho času. Ovládají nás zvláštní emoce blízké k odpuštění, vstřícnosti, pokoje, zdvořilosti, upřímnému úsměvu...

Rádi přijímáme tuto část roku a nejenom z tradice a kvůli dětem. Je to v člověku, je to v nás, nebýt živočichem ovládaným svou dovedností (Čapkův R.U.R.).

Proč?

Vánoce Světla nám otvírají duchovní rozměr biologické existence. Přijímání tohoto Světla vánočního času, znamená jít ještě dál, než si myslíme. Je to povýšení člověka k vyššímu stupni, který už není závislý jen na biologickém přežívání. Je to proces individualizace v živém Světle, do kterého můžeme vstoupit svou odpovědností za vytváření harmonie lidskosti v sobě a se světem kolem nás. Z takového spojení vychází požehnání pro všechny.

A to si přejeme, nejenom v onu Noc a čas v kruhu svých nejbližších, ale po

celý život pro každého člověka.

Spoluznojemští, přeji nám pokojnou a pokornou přípravu na tiché vánoční svátky, aby zůstalo v nás z Vánoc a jeho

času, radostné Světlo v srdci i v očích, po celý čas žití.

P. Lukáš St. Buchta O.Praem.

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

VYZÝVA PRO VŠECHNY OBYVATELE TÉTO REPUBLIKY

Z uvítací řeči Benedikta XVI.

Jestliže celá evropská kultura byla hluboce formována křesťanským dědictvím, platí to obzvláště pro české země, neboť díky misijnímu působení svatých Cyrila a Metoděje v 9. století získal staroslověnský jazyk poprvé psanou podobu. Tito apoštolové slovanských národů a zakladatelé jejich kultury jsou po právu uctíváni jako patroni Evropy. Stojí pak za zmínku, že tito dva velcí svatí byzantské tradice se zde setkali s misionáři původem z latinského Západu. České země byly historicky a územně – tím, že se nacházejí v srdci evropského kontinentu na křižovatce severu a jihu, východu a západu – místem setkávání různých národů, tradic a kultur. Nelze popřít, že to, co někdy bylo příčinou třenic, se dlouhodobě ukázalo jako plodné setkání. Odtud pramení rozhodující role českých zemí v intelektuálních, kulturních a náboženských dějinách Evropy: občas byly bitevním polem, častěji však mostem.

Brzy si připomenete dvacáté výročí „sametové revoluce“, kterou šťastně a pokojně skončilo mimořádně těžké období této země, období, v němž myšlenková a kulturní výměna byla přísně kontrolována. Spolu s vámi i s vašimi sousedy děkuji za

vaše osvobození od těchto despotických režimů. Jestliže pád berlínské zdi byl přelomem ve světových dějinách, tím více to platí pro země střední a východní Evropy. Ty tím získaly místo, které jim jako svrchovaným náleží ve společenství národů.

Nelze nicméně podceňovat následky čtyřicetiletého politického útlaku. Mimořádnou tragédií pro tuto zemi byl tvrdý pokus tehdejší vlády umlčet hlas církve. V průběhu vašich dějin, od časů svatého

Václava, svaté Ludmily a svatého Vojtěcha, až po svatého Jana Nepomuckého zde žili stateční mučedníci, jejichž věrnost Kristu promlouvala hlasem silnějším a výmluvnějším, než byl hlas jejich vrahů. Tento rok si připomínáme čtyřicáté výročí smrti Božího služebníka kardinála Josefa Berana, pražského arcibiskupa. Chci zde projevit úctu jemu a jeho nástupci, kardinálu Františku Tomáškoví, kterého jsem měl čest poznat osobně. Oba byli nezdolnými svědky křesťanské víry tváří v tvář pronásledování. Tito, a dalších bezpočet odvážných kněží, řeholníků a laiků, mužů a žen, uchovalo v této zemi živý plamen víry. Dnes, kdy byla obnovena náboženská svoboda, vyzývám všechny obyvatele této republiky, aby znovu objevili křesťanské tradice, které formovaly

jejich kulturu. Povzbuzují též křesťanské společenství, aby byl jeho hlas slyšet, když celá země musí čelit výzvam nového tisíciletí. „Bez Boha člověk neví, kam má jít, ani není schopen pochopit, kdo je“ (*Caritas in veritate*, 78). Pravda evangelia je pro zdravou společnost nepostradatelná,

protože otevírá naše srdce naději a umožňuje nám objevit naši nezcizitelnou důstojnost Božích dětí.

Uvítací obřad

*Praha, letiště Stará Ruzyně, 26. září
2009*

NĚCO ZNOJEMSKÉ HISTORIE

Z Brna do Mariazell

Ve Zpravodaji znojemských farností byly v roce 2008 uveřejněny příspěvky o poutních místech v okolí města Znojma. Dnešní článek bude o pouti do vzdálenějších míst u našich jižních sousedů – štyrského Mariazell. Při pěší pouti z moravského města Brna bývalo Znojmo důležitou zastávkou na cestě do Podunají. Před další cestou se poutníci shromažďovali v kostele sv. Mikuláše u oltáře Panny Marie chlebové a prosili o další dobrou cestu. Jak píše Adolf Foyt v *Knize Znaym – die Perle Südmährens*, pokračovali brněnští poutníci v cestě přes Kraví Horu za doprovodu hudby ještě okolo roku 1900. Celá cesta trvala kolem 14 dnů, a proto každý z putujících měl na zádech v šátku zavázanou krabici s jídlem.

Pěší pout' z Brna měla dlouhou tradici. V mariazellském kostele jsou dodnes zachovány votivní obrazy Brna již z roku 1657 a 1742; zakladatelem této poutní tradice byl vlastně již moravský markrabí Vladislav Jindřich.

Historie poutního místa Mariazell začíná již roku 1157, kdy okolní krajinu s rozptýleným slovanským obyvatelstvem věnoval císař Fridrich Barbarossa benediktinskému klášteru Sankt Lambrecht.

Tehdejší opat vyslal jednoho z řeholníků vykonávat na nově svěřeném území duchovní správu. Na cestu dostal řeholník sošku Panny Marie s dítětem, kterou potom na novém území postavil na pařez pod dřevěný přístřešek. Toto místo bylo nazýváno Maria in der Zelle, od roku 1243 zkráceně Mariazell.

Kolem roku 1200 navštívil toto místo i moravský markrabí Vladislav Jindřich

(bratr českého krále Přemysla Otakara I.) se svojí ženou Helvidou (Hedvikou). Z historických pramenů víme, že oba trpěli

dnou. Byli zde zázračně uzdraveni a dali postavit zděnou kapli, kterou ještě později v 13. století nahradil románský kostel. Pro mariánskou sošku se vžil název Mater gentium Slavorum – Matka slovanských národů.

V roce 1369 uherský král Ludvík Veliký z rodu Anjou zlikvidoval velkou vý-

pravu Osmanů a zajal jejich vedení. Ze získané kořisti nechal postavit nad kaplí gotický kostel. Tak se Mariazell stala poutním místem Uhrů a soška získala název Regína Hungarorum – Královna Uher.

Když území štýrského vévodství získali Habsburkové, navázali na místní církevní tradici. Od Slovanů a Uhrů poznali význam tohoto místa. Postupem doby se Mariazell vyvinula v nejvíce navštěvované místo podunajských zemí s mariánskou soškou Magna Mater Styriae. Dnešní současná barokní podoba kostela byla provedena v letech 1644-1683 za opata Benedikta Pierina, na přání císaře Ferdinanda III.

Pozoruhodným skvostem je západní třívěžové průčelí kostela. Prostřední věž je gotická ze 14. století a je asi 90m vysoká. Její přízemní část je čtvercová, horní část osmistranná. V dolní části věže je vysoký stupňovitý portál s reliéfy v tympanonu. V jeho horní části je zobrazeno Ukřižování, v dolní části je nápisová deska a zobrazení starých poutních dějin. Po stranách vchodu jsou nadživotní sochy uherského krále Ludvíka Velikého a moravského markrabího Vladislava Jindřicha. Sochy jsou barokní a zhotovil je Baltazar Ferdinand Moll.

V.P.

CHARITA

Pozvánka na koncert

Srdečně Vás zveme na koncert skupiny **KVĚTINKA**, který se uskuteční **22. prosince 2009 v 19:00hod.** v kostele sv. **Mikuláše**. Výtěžek koncertu je věnován na činnost Oblastní charity Znojmo. Vstupné je dobrovolné! Přijďte a podpořte dobrou věc!

Stalo se:

Veletrh Pro váš úsměv

Ve dnech **20. - 23. října 2009** probíhal na brněnském výstavišti veletrh s názvem **Pro váš úsměv**. Svou činnost a výrobky zde prezentovaly neziskové organizace včetně **Oblastní charity Znojmo**. Během čtyř dnů se na výstavišti představili vedoucí se svými klienty z projektů **Dílna sv. Kláry**, **Ateliér Samuel** a **Denní Stacionář sv. Damiána**. Věříme, že se nám povedlo zase o něco více přiblížit naši činnost a organizaci veřejnosti a už se moc těšíme na další ročník.

Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo

DOPIS NEMOCNÝM - NEJEN NEMOCNÝM

JEDEN DEN V ŽIVOTĚ AŽ ZA HRADBU SMRTI

Štědrý den u letohradského faráře

V ten slavnostní den většinou nemívám moc návštěv. Ti, kdo se na faráře obracejí v nějaké nouzi, zpravidla nechodí a za nemocnými jsem zašel už před Vánoci. Zato ale musím mít promyšlené texty z Bible, které se o svátcích budou číst. Kázání na každou bohoslužbu musí být připravené. Štědrý den je přece „pouze“ předvečerem vlastních svátků. Další dva dny budu mít každý den troje bohoslužby, pokaždé v jiném kostele, a hned po Štěpánu přijdou tři pohřby. Takže práce je dost. Vždycky si při tom shonu vzpomenu na komunistické moudro: že prý nejlíp se má farář. Pracuje jednu hodinu denně, pije u toho víno a ještě mu k tomu hrají: Jednou bych to chtěl zažít...

Z domácích prací mě na Štědrý den čeká jen stavba betléma a porcování kapra, kterého večer pečú. Všechnu úklid a ostatní přípravu našťestí udělá Jana, můj strážný anděl, která pečúje o mě a stará se o faru. Stromeček nestíhám strojit, co jsem farářem – a nepokládám to ani za podstatné. Letos jsem ale zastříhl velikánský keř fíkovníku v mé pracovně, větve mu bujně narostly a namáčkly se až na okno a akumuláčky.

Před odpoledni bohoslužbou obyčejně chodívám na procházku do lesa se psem. Myšlenky se zklidní a urovnají. Venku nezvoní ani telefon, ani zvonek u

dveří. Ale ne vždy: těsně před odchodem zvoní telefon a místo procházky u něj trávim půldruhé hodiny. Volal pětáctýřicetiletý muž, jeho manželka. v dětství nemilovaná, před Vánocemi podala žádost o rozvod a odešla z domu. Zlá událost, zvlášt' o Vánocích, kdy doléhá na některé lidi smutek, úzkost, zranění a pocity zbytečnosti víc než jindy.

Odpoledni bohoslužba začíná ve čtyři, Ještě před tradiční oslavou Ježíšova narození v rodinách se v Letohradě scházíme všichni společně v kostele na svíčkovou. Kostel se rozzáří pěti stovkami svíček, přichází několik set lidí a všichni zpíváme vánoční mši letohradského rodáka a významného hudebníka Jana Vychytila. Má to krásnou atmosféru. Po odpoledni bohoslužbě upeču kapra. U stolu s námi někdy bývá některý ze sousedních kolegů farářů, letos jsme ale byli s Janou sami. Štědrovečerní večere nebývá dlouhá, čeká mě „půlnoční“ bohoslužba a to je další starost.

Těším se na ně

Před „půlnoční“ (která u nás ale začíná letos už v deset večer) si ještě na chvíli sedám ke krbu, poslouchám vánoční muziku a myslím na své přátele. Je to taková náhrada za vánoční přání, která už léta nezvládám psát, omlouvám se za to. Myslel jsem na to znásilněné čtrnáctileté děvče (před pár dny mi napsalo holou větu: „Netěším se na Vánoce“), na vdovu po

kamarádovi, kterého jsme před týdnem pochovali a na jejich rodinu. Také na dva mužské, které neumějí mít jejich manželky rády, a na rodiny ve kterých se chlapi chovají ke své ženě jako dřeva. Na vdovce, kteří těžce nesou svou samotu a chodí jako tělo bez duše. Myslím i na rodiny, které po svátcích vypraví pohřeb. Život je (a vždycky byl) někdy i těžký. Ještě že jsou tu Vánoce, aby naše touha po, přátelství a po porozumění nezhasínala.

Bohoslužby Štědrého večera nás zvou k ponoření do hlubší vrstvy Vánoc a povzbuzují nás k objevování nesamozřejmě blízkosti s druhými. Třeba i přes jejich fyzickou vzdálenost. S některými i přes hradbu smrti. Kázání na půlnoční si přicházejí poslechnout i lidé, kteří jinak přes rok zavítají do kostela nanejvýš jako turisté. Říkám, jim „jednorocní dobrovolníci“.

Za totality přicházeli, aby zaslechli něco podstatného, jejich dnešní očekávání je pro mne ale otázkou. Co jim říci? Letos na půlnoční mluvím o důležitosti výchovy dětí. Vychovat z dítěte rovného, silného a nádherný úkol. Josef a Marie byli vzácní a inteligentní lidé, nic ve výchově svého kloučka nepodcenili.

Po půlnoční se na faře zastavují přátelé, do postele se dostávám ve dvě ráno. A po čtyřech hodinách spánku zase vstávám – ve čtvrt na osm už začíná v Letohradě další bohoslužba. Z postele se soukám strašně nerad, jsem sůva. Ale na setkání s těmi, kteří naslouchají Vánocům, se vyloženě těším

Václav Vacek

O. BENEDIKT XVI. v BRNĚ

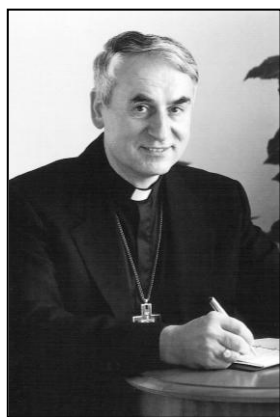

PASTÝŘSKÝ LIST

OHLÉDNUTÍ ZA NÁVŠTĚVOU SVATÉHO OTCE

Milé sestry, milí bratři,

rádi bychom se ještě jednou vrátili k návštěvě Svatého otce Benedikta XVI. v České republice, a to nejen proto, že se setkáváme s vašimi mnohými ohlasy radosti a vděčnosti.

Chtěli bychom v tomto listě především děkovat. Děkovat Bohu za to, že za námi Svatý otec mohl přijet, poděkovat za jeho slova povzbuzení a naděje. Děkujeme ale také vám všem. Vám,

kdo jste přispěli obětavou službou a tvůrčími přístupy, vám, kteří jste se za návštěvu Svatého otce modlili a přinášeli oběti. Děkujeme vám, kteří jste přispěli finančními dary, ale také vám všem, kdo jste svou připraveností, účastí a ukázněností pomohli vytvořit setkání, která byla krásná, důstojná a obohacující.

Srdečně děkujeme také těm, kdo s námi nesdílejí náš náboženský názor, ale vřele přijali papeže jako nositele dobra a míru pro každého člověka.

Obsah a význam papežské návštěvy by neměly zapadnout v běhu dalších událostí. Nebylo to jen jedno z mnohých setkání. Byla to výzva. A nabídla řadu věcí,

o nichž bychom měli dále přemýšlet a hledat na ně ve svém životě odpovědi.

Papež Benedikt XVI. nám v mnohém dal příklad. Přišel bez gest dnešní doby. Přišel jako ten, kdo ukazuje na Krista, na kterého je plně soustředěn a jehož láskou je prozářen. Hovořil úsporně, neobyčejně srozumitelně a tiše. Nikoho a nic nekritizoval, ale pevně pojmenoval nebezpečí hrozící v naší současnosti. Ke všem hovořil s otevřeností a respektem – k nám věřícím, k nevěřícím, k vědcům i politikům. Ukázal nám, že problémem dneška je zápas o lidskou důstojnost. Důstojnost člověka může být realizována jen zodpovědností za svobodná rozhodnutí. Varoval před zneuznáním pravých hodnot a překročení lidského rozměru života, v němž člověk uchvacuje roli Boha.

Svatý otec neodmítal pozemské dobro a štěstí. Upozornil však, že se k nim musíme dobrat jinými způsoby, než nabízí konzumní společnost. Svou přítomností a díky vašemu svědectví ukázal, že je možné dělat věci jinak. Na velkých shromážděních se sešlo v Brně sto dvacet, ve Staré Boleslavi padesát tisíc lidí. A přitom nedošlo k jediné výtržnosti, nic nebylo poškozeno, po odchodu účastníků nezůstalo smetiště.

Účast policie a ochranných složek se jevila téměř nadbytečnou. Nejmohutnějším dojmem byly okamžiky usebraného ticha.

Svatý otec nám připomněl nosné kulturní a duchovní tradice, ze kterých mů-

žeme dobře vyjít. Vyzval nás k národní hrdosti. Zároveň však poukázal na všelidské hodnoty. Kristovo království je království spravedlnosti a míru. Křesťanská Evropa může být a má být oblastí spravedlivého míru.

Naše církve trpívá pocitem jakési ochablosti a zakomplexovanosti, jednotliví věřící zase pocitem osamělosti. Někdy jsme tou příčinou sami, protože nevnímáme, jak úzce k sobě patříme, a nevíme, co má kdo z nás do života církve přinášet. V uplynulých dnech jsme mohli pocítit jednotu a zažít, že nejsme zanedbatelnou skupinou lidí.

Mohli jsme pochopit, že je nám nabízeno to absolutně nejsilnější: Boží láska. Právě ji přijímáme v Božím slově a ve svátostech a je naším úkolem ji zprostředkovat všem, v nichž víra živoří, nebo kdo ji nemají. V tom nám papež vyjádřil plnou důvěru a my bychom ho neměli zklamat.

Sestry a bratři, v krátké době bude k dispozici publikace, která má zahrnovat všechny proslovy, které zazněly během třídní návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v České republice. Prosím, přečtěte si ji a hledejte v modlitbě impulsy pro každodenní život.

Žehná vám

*Váš biskup Vojtěch
spolu s ostatními moravskými a českými biskupy*

O PUTOVÁNÍ NA KUKETAJ

K oslavám svatořečení K.M.Hofbauera

Je to příběh z dob dávno minulých, kdy ze Znojma do Tasovic přijížděla vždy k patnáctému březnu, výročí zesnutí sv. Klementa Hofbauera, nepatrná skupinka

věřících. Při příležitosti oslavy 70. výročí svatořečení tasovického rodáka navrhl jsem svým známým navštívit návrší poblíž Nesachleb, kde podle údajů historika

A. Vrbky pobýval mladý K. Hofbauer jako poustevník, známé kdysi pod názvem Guckethay (Pohled do Dyje), počestěno Kuketaj. Místo opomíjené, neznámé ... Kuketaj.

Vyptával jsem se tehdy lidí z okolí, nikdo nevěděl, nikdo neznal. Abychom nebloudili, našel jsem Kuketaj na staré mapě a jednoho letního dne jsem se vydal na cestu. Šel jsem přes rozlehlé pole okurek, paprik, rajčat, patizonů, tlumeně vrčela závlahová zařízení, letité akáty držely stráž, krajina s panenskou duší. Na poli sklízelo zeleninu několik žen. Kuketaj? Ne, nevíme. A na tom kopci nad Dyjí? Tam nic není ... Před léty tam byly viditelné základy nějaké stavbičky, všechno je zarostlé, ani cesta tam nevede. Ale, snad vám to pomůže. ... na tom místě roste bez a kaštiny. A opodál je seník. Tráva byla v tom popršeném létě vysoká, cestu jsem si razil dvoumetrovými bodláky. Nalezl jsem bez i kaštiny i seník.

Tohle je tedy ten Kuketaj. A tak v březnovém vydání r. 1981 týdeníku Tep Boroviny, kam jsem mohl přispívat o znojemské historii díky vstřícnosti třebíčské redakce, jsem popsal i cestu. Lokalitu Kuketaj – vzhledem k cenzuře – jsem ovšem musel spojit s jiným příběhem, vyprávěním o veselé společnosti Dr. Kaufanna „nestora návladních Znojma a Moravy“ a jeho proslulého vinohradu, jak bylo popsáno ve starší literatuře (Znaimer Bilder, 1901). Po většině článků mě čekala nepří-

jemnost, tentokrát to bylo překvapení s humorem úměrným vykloubenému času: navštívil mě předseda senátu Okresního soudu v Třebíči, nadšenec pro znojemskou historii, s přáním natočit dokumentární film o Kuketaji, Dr. Kaufmannovi a jeho vinohradu. Pochopil ale snadno mé vysvětlení a k mé úlevě přijal námět s vinohradem na Šobesu.

Když jsem s přáteli doputoval na Kuketaj, střídaly se v nás pocity naděje se skepsí. V Rakousku o oslavách svatořečení referoval tisk, rozhlas, televize, byla vydaná i poštovní známka a my stáli na opuštěném, zapomenutém kopci. Řeka byl a blízko, ale neviděli jsme ji. Mladé stromy dorostly, nové vyrostly, nebylo výhledu do Dyje. Skličující dojem. Budeme moci ještě někdy publikovat svobodně?

„Bůh je mocný“ usmál se tehdy P. Bohumír Obruče, kněz bez státního souhlasu. Řekl to s důrazem a s téměř vizionářskou jistotou a pak ještě opakoval se stejnou naléhavostí „Bůh je mocný“.

Vzpomínám po třiceti letech na ta slova a na mé dlouholeté věrné přátele, pana MUDr. Karla Filu a prof. Miroslava Trmače, pilné seriózní a skromné historiky a na všechny, kteří putovali na Kuketaj v dobách nepříznivých. Už nežijí. Odpočívají v krásném městě nad Dyjí a v náruči Boží. Vděčím jim za mnohé.

-sl-

RESTAUROVÁNÍ MAULBERSTCHOVA OBRAZU „VIDĚNÍ SV. NORBERTA“ V KOSTELE SV. KŘÍŽE

Slavný vídeňský dvorní malíř Franz Anton Maulbertsch (*1724 Langenargen +1796 Vídeň), dvakrát navštívil premonstrátský klášter v Louce. Během své první návštěvy (1765-1766)

zde vytvořil r. 1765 technikou olej na plátně obraz „Vidění sv. Norberta“, dříve někdy nazývaný též „Spasitel na kříži“, kterým ozdobil loucký refektář (jidelnu). Po zrušení tohoto opatství dvorním dekret-

tem z 29.7.1784 byl obraz odkoupen znojemskými dominikány a r. 1785 umístěn na hlavním oltáři místo „Nalezení sv. Kříže“ od belgického

světových stran, aby se u nohou Ukřižovaného pomodlili. Tak to vidíme i na Maulbertschově plátně. Po levé straně je v popředí zachycen sám zakladatel řádu sv. Norbert se svými obvyklými atributy: s monstrancí, lebkou a knihou. Po Kristově pravici pak vidíme v dolní části obrazu „nové Prémontré“, jímž se mělo symbolicky stát loucké opatství zde zobrazené. Tento rozměrný obraz (500 x 250 cm) obraz se již nacházel ve velmi zuboženém stavu a vyžadoval odborné restaurování. To mu nyní poskytne ateliér akademické malířky Mgr. Ludmily Zálešákové z Bánova. Celkový rozpočet na opravu tak vzácného díla činí 476.330,- Kč a termín dokončení je stanoven na 15. června 2010.

malíře Jana de Herdta (1620-1685), které dnes můžeme spatřit v tomtéž kostele, ve zповědní kapli. Stalo se to nejspíše na doporučení dřívějšího Maulbertschova společníka Josefa Winterhaldera mladšího (1743-1807), který už v licitačním inventáři z r. 1784 výslovně uvádí, že by se toto plátno nejlépe hodilo jako oltářní obraz do nějakého kostela: „wäre in eine Kirche als Altarblatt geeignet“.

Hlavním námětem je legenda o založení prvního premonstrátského opatství v severofrancouzském Prémontré, odkud řád premonstrátů také přijal své jméno. Zde se jedná o vidění kanovníka Huga, nejbližšího spolupracovníka zakladatele řádu premonstrátů sv. Norberta z Xanten (1082-1134), který nad Prémontré spatřil ukřižovaného Krista, z jehož kříže vystupovaly zlaté paprsky a řadu poutníků jak se svými ranci i holemi přicházejí ze čtyř

Příspěvky, které pomohou včasnému ukončení restaurátorských prací je možné zasílat na konto Římskokatolická farnost u Svatého Kříže 1580329359/0800 (IČO 49440594). Všem, kdo laskavě přispějí na toto mimořádné dílo srdečně děkují znojemští dominikáni.

PhDr. Efrem Jindráček, Ph.D.

Přejeme Vám, aby vánoce i nový rok byly pro Vás časem, milosti pokoje a radosti – a těšíme se na spojení s Vámi u jesliček.

Redakce

INFORMACE - bude vás zajímat

Křesťanský klub

Další setkání Křesťanského klubu bude **ve středu 9.12.2009** v 18:00 hod v prostorách nízkoprahového klubu COOLNA na Nám. TGM č. 21. Klub je určen zejména pro studenty středních a vysokých škol ve Znojmě. Jde o to, aby věřící mládež, která přichází na školy do Znojma měla ve víře nějakou oporu. Zatím se projekt rozjíždí a vstupuje pomalu ve známost. Do budoucna bychom v rámci Křesťanského klubu chtěli uskutečnit modlitební společenství, poutě, přednášky, studium Bible a další aktivity. Rád bych touto cestou poprosil věřící středoškolskou mládež ze Znojma o podporu a pomoc při propagaci spočívající v oslovení spolužáků, o kterých vědí, že jsou věřící..

O. Jindřich Čoupek (731 402 652)

Zdobení perníků

15.12. v 18 h vás zveme na předvánoční zdobení perníků. Své umění nám předvedou pí. Nováková a Jurmanová. Sebou si můžete přinést své perníky, které si pak společně nazdobíme. Setkání proběhne na faře u sv. Mikuláše v prostorách „rozhledny“. Přijďte s námi prožít radost ze společného tvoření.

Srdečně zvou maminky z farnosti sv. Mikuláše.

Pozvánka na čaj

Zveme všechny maminky, tatínky, babičky, dědečky a jiné rodinné příslušníky do čajovny, kterou pro vás připravují členky Farního dívčího klubu (FDK) na 13.12.2009 ve farní klubovně „rozhledna“. Za symbolických 5,- Kč si můžete vybrat čaj podle vlastního gusta a okusit

domácí sušenky nebo řezy při příjemné hudbě a pohodlném posezení. Vybrané peníze půjdou do fondu FDK, z něhož se bude do budoucna čerpat na chystané výlety a jiné akce pro členy FDK. Srdečně zveme na **13.12.2009 v 15 h** do farní klubovny „rozhledna“

FDK

VÝSTAVA BETLÉMŮ

V kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Louce se pořádá ve dnech 29.11.2009 až 10.1.2010 výstava domácích betlémů a vánočních pohlednic. Zahájení výstavy se uskuteční v sobotu 28.11. 1.adventním koncertem.

Kdo může na tuto výstavu zapůjčit jakýkoliv betlém, ať ho přinese buď v pátek 27.11. od 16h nebo v sobotu 28.11. od 14h do kostela sv. Václava nebo ať kontaktuje Antonína Valenu, Melkusova 21, Znojmo, 671 81 na tel:732 838 875. Výstava je otevřena vždy v sobotu 14-17h; neděle a svátky 9.30-11.30h a 14-17h; 28.- 30.12. 14-17h; 24. a 31.12. 14-16h. V pondělí až pátek je výstava přístupná jen po dohodě. Během výstavy bude možno zakoupit vánoční pohlednice, betlémy a kalendáře.

Více na <http://www.farnostlouka.cz>.

Pojed'te s námi na hory

Milé rodiny, prožijte s námi **pololetní a jarní prázdniny. Termíny: 28. 1. – 31. 1. a 27. 2. – 5. 3. 2010** Vybrali jsme pro Vás čtyři horská střediska v Jeseníkách, Beskydách, Krkonoších a Orlických horách. Kromě lyžování Vás čeká spousta her, soutěží a dalšího programu pro děti a dospělé. Máte-li zájem,

veškeré informace Vám ráda podá za Klub přátel rodiny Brno: Kristýna Patiková, tel. 542 217 464,

e-mail: kristyna.patikova@centrum.cz

VÁNOČNÍ SKRÝVÁNÍ

„Mezi vámi stojí ten, koho neznáte (Jan 1, 26).“ Tato slova Jana Křtitele jsme slyšeli při bohoslužbách na třetí adventní neděli, zvanou *Gaudete*. Platila o Ježíši, který měl u řeky Jordánu vystoupit z anonymity a zahájit své zjevitelské poslání – dát lidem poznat tvář svého Otce. Stejně tak nám však mohou znít i jako slova příhodná pro oslavu Ježíšova narození. Betlémské dítě, v chlévě na seně – není tu výmluvně řečeno totéž? Je tu někdo, koho neznáme.

Pokaždé, když hledíme do tváře dítěte, ozývá se v nás dospělých zejména otázka, která napadala už současníky Jana Křtitele: „Co z toho dítěte jednou bude (Lk 1, 66)?“ Dětský tvor je hlavně tajemství, jež není odhaleno, je to otevřené řešení budoucnosti, které nás, rodiče nebo vychovatele, někdy naplňuje pocitem bez-

radnosti a bezbrannosti, ano i bezmoci. Stal-li se v Ježíši Bůh člověkem, tak ne proto, abychom se rozplývali nad roztomilostí vánoční idyly, ale abychom si přiznali, že o něm platí totéž, co o dítěti – že je tajemstvím, které je křehké a které se nám odkrývá zejména tehdy, když jsme bezmocní.

To, že Bůh pro nás stále zůstává do značné míry neznámým, však není důvodem k beznaději. Naopak, totéž betlémské dítě nám přeci říká: Jsem mezi vámi. Neznámý je tu a jeho moc s ním. To, že je nám někdy neznámá, neznamená, že nepůsobí. Skrytost a jakási skromnost, s níž se Boží moc zjevuje, to je pravé poselství Vánoc.

P. Petr Havlíček SJ

BRNĚNŠTÍ KANDIDÁTI NA SVATOŘEČENÍ: OBĚTI DVOU TOTALITNÍCH REŽIMŮ

Představujeme čtyři české kandidáty na blahorečení a svatořečení z brněnské diecéze, kteří se – ať už fyzicky či duchovně – postavily proti zločineckým režimům své doby: sestra **Marie Restituta Kafková** byla popravena r. 1943 ve Vídni, matka **Vojtěcha Hasmandová** byla v padesátých letech vězněna, **Jan Bula** je jeden ze tří kněží popravených v rámci tzv. babického procesu v letech 1951-1952 a konečně **P. Tomáš Maria Týn**,

kteří se nabídl jako dobrovolná oběť za osvobození Československa od komunismu.

První ze čtyř kandidátů je blahoslavená sestra **Marie Restituta Kafková** (1894-1943), o kterou se brněnská diecéze "dělí" s vídeňskou arcidiecézí. I když se totiž narodila v

Brně, odešla její rodina po dvou letech od jejího narození do Vídně a zde Helena Kafková prožila celý svůj další život. Roku 1914 vstoupila do III. řádu svatého Františka, přijala jméno Marie Restituta a začala sloužit jako zdravotní sestra a od r. 1919 pracovala ve vídeňské nemocnici Lainz. Přes svůj nízký věk si brzy získala respekt a stala se pravou rukou primáře. Po připojení Rakouska k německé říši nastalo období utlačování církve. Sestra Restituta byla v únoru 1942 zatčena na základě obvinění, že opisovala posměšnou básničku proti režimu, a 30.3.1943 byla popravena gilotinou. Stala se tak jedinou řeholní sestrou, odsouzenou nacisty v soudním procesu k trestu smrti, a také první mučednicí vídeňské arcidiecéze, která r. 1988 zahájila její beatifikační proces. Sestra Restituta byla blahorečena 21.6.1998 ve Vídni, její liturgická památka se v brněnské a vídeňské diecézi slaví 29.10.

Druhou řeholnicí je matka **Marie Vojtěcha Hasmandová** (1914-1988), vlastním jménem Antonie. Pocházela z Huštětovic u Uherského Hradiště a ve 13 letech odešla k boromejkám do Frýdlantu nad Ostravicí. Po maturitě r. 1933 v Praze vstoupila do kongregace s řádovým jménem Marie Vojtěcha. Za války vyučovala v Třeboni a ve Frýdlantě a působila jako ošetřovatelka ve Slaném. Po válce byla ředitelkou školy v Brně a r. 1950 se stala představenou ústavu v Prachaticích. Za ukrývání kněze byla r. 1952 zatčena a odsouzena na 8 let. Po propuštění v roce 1960 působila 10 let v charitním domově ve Vidnavě. V červenci 1970 byla zvolena generální představenou boromejek a kongregaci vedla

18 let až do své smrti 21.1.1988 ve Znojmě. Diecézní beatifikační proces matky Vojtěchy probíhal v letech 1996-2004 a materiály byly poté předány vatikánské Kongregaci pro blahorečení a svatořečení.

Jediným ze čtyř kandidátů, jehož beatifikační proces vede přímo brněnské biskupství, je P. **Jan Bula** (1920-1952). Narodil se v Lukově u Moravských Budějovic a po studiích na brněnském gymnáziu nastoupil do kněžského alumnátu (semináře).

Kněžské svěcení přijal v červenci r. 1945 a byl poslán jako kaplan do Rokytnice nad Rokytnou nedaleko svého rodiště, kde se intenzivně věnoval práci s mládeží. Po smrti faráře se stal administrátorem farnosti. V únoru roku 1951 jej kontaktoval bývalý spolužák Ladislav Malý, který se vydával za agenta americké tajné služby a pověřil Bulu spoluorganizováním přechodu pražského arcibiskupa Berana do zahraničí. Na varování jiného kněze Bula žádost Malého odmítl a byl 30.4.1951 zatčen. O dva měsíce později, 2.7.1951, byli v nedalekých Babicích zastřeleni tři funkcionáři místního národního výboru; tuto akci, která stála na počátku tzv. "babického procesu", pravděpodobně naplánovala komunistická strana, aby zastrašila místní rolníky. Jan Bula byl obviněn z organizování činu, se kterým ani nemohl mít nic společného, a odsouzen k trestu smrti. Dne 20.5.1952 byl v jihlavské věznici popraven oběšením. V roce 1990 byl jeho soudní proces znovu otevřen a P. Bula byl v plném rozsahu rehabilitován. Jeho beatifikační proces zahájil brněnský biskup Vojtěch Cikle v roce 2004.

Nejmladší ze čtveřice osob brněnské diecéze, čekajících na blahořečení či svatořečení, je dominikánský kněz **Tomáš Josef Maria Týn** (1950-1990). Pocházel z Brna a r. 1966 byl jako výborný student poslán studovat na gymnázium ve francouzském Dijonu, kde r. 1969 maturoval. Po okupaci Československa armádami Varšavské smlouvy v srpnu r. 1968 odešli do zahraničí i jeho rodiče a usadili se v Německu. Tomáš Týn vstoupil v září r. 1969 k dominikánům a po studiích ve Walberbergu, Bologni a Římě byl dne 29.6.1975 vysvěcen papežem Pavlem VI. na kněze. Toho dne také nabídl svůj život Bohu jako smírnou oběť za svobodu církve v Československu. Následující léta vyučoval teo-

logii a filosofii na univerzitě v Bologni a působil zde v duchovní službě. V říjnu roku 1989 byl náhle zasažen prudkými bolestmi a lékaři mu diagnostikovali zhoubný nádor s metastázemi v břišní dutině. Jeho rodiče – oba dva lékaři – ho nechali převézt do Německa. Přestože mu postupující metastáze působily stále větší bolesti, pracoval až do posledních chvil na svém teologicko-filozofickém díle *Metafisica della sostanza*. Zemřel 1.1.1990 v nemocnici v Heidelbergu a pohřben byl o čtyři dny později v Neckargemündu. Diecézní fáze beatifikačního procesu byla zahájena 25.2.2006 v Bologni za účasti zástupců české dominikánské provincie.

Jiří Gračka
(převzato z Internetu 15. 8. 2008)

Narodil se nám. Ale proč?

Vánoční zamyšlení

Ve dvou zahraničních časopisech jsem sledoval anketu „Moje pojetí Boha“. Bylo mně z toho smutno. Lidé se pokoušeli o duchaplné odpovědi, ale zřejmě nechali bokem (nebo nikdy nečetli) Aristotela, Augustina, Pascala – a Nový Zákon.

Jakoby neexistovala postava Ježíše Krista. Jakoby on nikdy neřekl, že kdo vidí jeho, vidí Boha. Ten Nepoznatelný, nepojmenovatelný, vzdálený ale tušený Nesmírný se dokázal představit lidem tak

přesvědčivě, že veškeré tápání kolem Absolutna pominulo. Pominulo?

Kdepak! Zapomnělo se, že Vánoce, ty první Vánoce, přinesly jasný obraz toho Konkrétního, v Kristu blízkého, shovívavého Absolutního. To je první důvod příchodu Krista: abychom poznali, jaký vlastně Bůh je. Druhý důvod je Jeho Pozvání, ustavičný dar pod zelený strom lidské naděje.

Jan Rybář

JE UPROSTŘED NÁS.

Nestačí si myslet, že děláme všechno, když chodíme do kostela, přijímáme ho, zachováváme příkázání... Musíme ho pochopit, poznat jeho vůli... Být činní při rozšiřování Božího království, aby – kdyby nebyl námi pochopen – jen mezi námi neprošel a neodešel... (*Myšlenky o arcibiskupa Otčenáška*)

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 6 h u **Mnišek domini-kánek je mše svatá** s možností účasti vě-řících.
- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů je během kázání **program pro předškolní děti** v sakristii.
- Každou neděli po mši sv. v Příměti-cích je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adora-ce**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba rů-žence za mír**.
- Každé pondělí v 19 h se na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.
- Každé pondělí v 17 h v Únanově **dět-ská mše**.
- Každé pondělí v 17 h v Příměticích mše sv..
- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.
- Každou středu v 17 h v Mramoticích mše sv.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý čtvrtek v 17 h v Kuchařovicích mše sv.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

- Každý pátek v 18 h v Příměticích mše sv.
- Každý první pátek v měsíci v kostele sv. Markéty v Příměticích příležitost ke krátké adoraci po mši sv. v 18 h. Během adorace je možnost přistoupit ke svátosti smíření.
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h mše sv. **s mládežnickými zpěvy a kate-chezí**; po mši sv. volné povídání ve spole-čenství. Jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600
- **V zimním období** budou mše sv. ve všední dny v Příměticích, Kuchařovicích, a Mramoticích posunuty o hodinu dříve v 17.00 h.

PŘIPRAVUJE SE

- 29.11. **1. neděle adventní** – svěcení adventních věnců; v 16.30 h na náměstí TGM **zahájení Znojemského adventu**; v 17.15 h zpívané nešpory v kostele sv. Mikuláše.
- Od 30.11. v Louce začnou opět **ad-ventní ranní mše sv. – roráty**. Od pon-dělka do soboty vždy v 6.30 h v kostele v kapli sv. Norberta; v sobotu vždy v latinském jazyce.
- 2.12. v 16.30 h v kapitulním sále do-minikánského kláštera přednáška PhDr. Efréma Jindráčka, Ph.D. z cyklu **Křes-tánská mystika – jako normální cesta ke svatosti** – kontemplace.

- 3.12. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem.
  - 4.12. **první pátek** – u sv. Jana Kř. u kapucínů mše sv. v 8 a 17 h; celodenní výstav Nejsvětější Svátosti; sv. zpověď od 14 h.
  - 5.12. **první sobota** – měsíční pouť v Hl.Mašůvkách v 15 h německá mše sv.; v 17 h poutní mše sv., celebruje P. Václav Slouk, kanovník, děkan z Brna; **začíná nový cyklus promluv o povolání**; autobus ze Znojma v 16 h; **po mši sv. přijde Mikuláš pro poutníky.**
  - 6.12. **2. neděle adventní; sv. Mikuláše, hlavního patrona města Znojma**; nedělní pořad bohoslužeb;
    - 14.30 h mikulášská besídka pro děti na faře sv. Mikuláše;
    - 16 h u sv. Mikuláše zpívané nešpory a svátostné požehnání;
    - 17 h na faře u sv. Mikuláše filmový dokument o papeži Benediktovi XVI.;
    - 18 h v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů adventní koncert skupiny Mosty;
  - 6.12. ve 14 h v Příměticích v kostele sv. Markéty **setkání se sv. Mikulášem** a v 15.30 h v Kuchařovicích v kapli sv. Floriána.
  - 8.12. **Slavnost Neposkvrněného početí P. Marie**; v 8 a v 17 h mše sv. u sv. Jana Kř. u kapucínů; v 18 h mše sv. v louckém kostele; u sv. Kříže jako ve všední den v 6.45 a 18 h.
    - v 17 h u sv. Mikuláše adventní koncert ZŠ JUDr. Mareše.
  - 13.12. **3. neděle adventní**; v 15 h měsíční pouť za víru v pohraničí v popické kapli; pěší odchází z Kraví hory ve 14 h.
  - 13.12. v 17 h na loucké faře **beseda se známým teologem, psychiatrem, spisovatelem a premonstrátským terciářem Jaroslavem Maxem Kašparů**. Setkání na téma lidských a rodinných vztahů, případně podle zájmu a dotazů. Během setkání bude také autogramiáda dárkového balení jeho nové předvánoční knížky. Všichni jsou srdečně zváni!
  - 13.12. v 16 h v Příměticích v kostele sv. Markéty **adventní koncert.**
  - 16.12. v rámci pravidelné střeďeční herny pro malé děti bude **pro maminky příležitost ke sv. zpovědi.**
  - 20.12. **4. neděle adventní**
  - 22.12. v 19 h u sv. Mikuláše adventní koncert skupiny Květinka.
  - 23.12. v 17 h **přivítání Betlémského světla ve Znojmě** v horním parku u altánku, pak průvod na náměstí TGM a malý živý Betlém u kostela sv. Jana Kř. u kapucínů. Vzít sebou lampičky a zvonky.
  - 27.12. ve všech farnostech spravovaných z Louky jsou mše sv. v běžném nedělním čase a budou spojeny s **obnovou manželských slibů.**
  - 27.12. **Sv. Rodiny** – v 9 a v 11 h **mše sv. s obnovou manželských slibů.**
    - v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů skupiny Mosty.
  - 29.12. v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů koncert folk. skupiny Kdousovska schola.
- ## NOVÝ ROK
- **1.1.2010 Nový rok**
  - 2.1. **první sobota** v 17 h **městská pouť** v Hl.Mašůvkách, autobus ze Znojma odjíždí v 16 h;
  - 3.1. **2. vánoční neděle**
  - 3.1. v 16 h Rybova mše vánoční – ještě se upřesní.
  - 6.1. **Zjevení Páně** – mše sv. u sv. Jana Kř. u kapucínů v 8 a 17 h se svěcením vody, křídly a kadidla a zbožných předmětů.
  - 6.1. v 16.30 h v kapitulním sále dominikánského kláštera přednáška PhDr. Efréma Jindráčka, Ph.D. z cyklu **Křes-**

řanská mystika – jako normální cesta ke svatosti – mimořádné mystické stavy • 10.1. **Křtu Páně** – mše sv. jako v neděli.

Kostel sv. Mikuláše otevřen denně 9,30 – 19 hod

Kurz víry – pokračuje 3.1.2010 od 18 h do 19.30 h na faře u sv. Mikuláše.

Pořad svátečních bohoslužeb o vánocích

K o s t e l :	24.12.	25.12.	26.12.	27.12	31.12.	1.1.
sv. Mikuláš	*15.00 24.00	9.00	9.00	9.00	15.00	9.00
sv. Kříž u dominikánů	6.45 22.00	8.00 10.00 18.00	8.00 10.00 18.00	8.00 10.00 18.00	6.45 17.00	8.00 10.00 18.00
sv. Jan Kř. u kapucínů		11.00	11.00	11.00		11.00
sv. Václav v Louce	21.00	8.00	8.00	8.00	16.00	8.00
sv. Markéta – Přímětice	22.00	9.30	9.30	9.30	16.30	9.30
Kuchařovice	16.00	8.00	8.00	8.00	14.30 adorace	8.00
Mramotice	-	11.00	11.00	11.00	15.15 adorace	10.30 boh.slova
sv. Hippolyt - Hradiště	22.00	10.30	10.30	10.30	10.30	10.30

* mše sv. pro děti

- **Farnosti, spravované z Louky:**
24.12. na **Štědrý den:** mše sv.: **Hnanice** - 16.00, **Konice** - 21.30, **Havraníky** - 23.00, **Šatov** - 24.00 h. V další dny pak bude program jako obvykle, 25.12., 26.12. 27.12. a 1.1. jako v neděli.
- Po celou dobu adventní bude vždy od pondělí do soboty opět **v louckém kostele v 6.30 h ráno mše sv. – roráty.** Všichni jsou zváni.

Mimořádná příležitost ke sv. zpovědi

U sv. Jana Kř. – u kapucínů: pátek 18.12. a v pondělí a úterý 21. a 22.12. od 14 do 17 h;

U sv. Kříže – u dominikánů: pátek 19.12.; sobota 20.12.; pondělí 22.12. a úterý 23.12. vždy od 15 h a při ranních bohoslužbách od 6 do 7 h.

U sv. Václava v Louce: ve středu 23.12. od 17 h